

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument ze zasedání

16. 10. 2013

B7-0476/2013

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě prohlášení Rady a Komise

v souladu s čl. 110 odst. 2 jednacího řádu

o migračních tocích ve Středomoří, se zvláštním důrazem na tragické události u ostrova Lampedusa
(2013/2827(RSP))

**Juan Fernando López Aguilar, Sylvie Guillaume, Claude Moraes,
Rita Borsellino**
za skupinu S&D

B7-0476/2013

Usnesení Evropského parlamentu o migračních tocích ve Středomoří, se zvláštním důrazem na tragické události u ostrova Lampedusa (2013/2827(RSP))

Evropský parlament,

- s ohledem na diskuse vedené na půdě Rady ve dnech 7. a 8. října 2013 o nedávných událostech na ostrově Lampedusa,
- s ohledem na prohlášení předsedy Komise a na prohlášení komisařky Cecílie Malmströmové ze dne 9. října 2013,
- s ohledem na prohlášení vysokého komisaře OSN pro uprchlíky ze dne 12. října 2013¹,
- s ohledem na usnesení 1872(2012) Parlamentního shromáždění Rady Evropy (PACE) nazvané „Ztráty na životech ve Středozemním moři: kdo je zodpovědný?“, jež bylo přijato dne 24. dubna 2012,
- s ohledem na předchozí prohlášení zvláštního zpravodaje OSN pro lidská práva migrantů a na jeho poslední zprávu ze dne 24. dubna 2013 o správě vnějších hranic Evropské unie a jejím dopadu na lidská práva migrantů²,
- s ohledem na Úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod,
- s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv z roku 1948,
- s ohledem na Ženevské úmluvy z roku 1949 a na jejich dodatkové protokoly,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 439/2010 ze dne 19. května 2010, kterým se zřizuje Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu³,
- s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví pravidla pro ostrahu vnějších námořních hranic v kontextu operativní spolupráce koordinované Evropskou agenturou pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (COM(2013)0197),
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1168/2011 ze dne 25. října 2011, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 o zřízení Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie⁴,
- s ohledem na postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 10. října 2013 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. .../2013, kterým se zřizuje

¹ <http://www.unhcr.org/print/52594c6a6.html>

² http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/RegularSession/Session23/A.HRC.23.46_en.pdf

³ Úř. věst. L 132, 29.5.2010, s. 11.

⁴ Úř. věst. L 304, 22. 11. 2011, s. 1.

Evropský systém ostrahy hranic (EUROSUR)¹,

- s ohledem na společné sdělení Komise a vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ze dne 20. března 2013 nazvané „Evropská politika sousedství: směrem k posílenému partnerství“ (JOIN/2013/0004),
 - s ohledem na své usnesení ze dne 7. dubna 2011 o přezkumu evropské politiky sousedství – jižním rozměru²,
 - s ohledem na otázku k ústnímu zodpovězení na téma „Program Unie týkající se dobrovolného trvalého přemístění“ ze dne 20. května 2013,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci o návštěvě jeho delegace na Lampeduse v listopadu 2011,
 - s ohledem na články 77, 78, 79 a 80 Smlouvy o fungování Evropské unie,
 - s ohledem na čl. 110 odst. 2 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že tragédie u ostrova Lampedusa dne 3. října 2013 zavinila smrt nejméně 360 migrantů a stovky dalších se pohřešují; vzhledem k tomu, že následná tragédie u Malty dne 11. října 2013 byla příčinou smrti nejméně 23 dalších osob;
- B. vzhledem k tomu, že podle Mezinárodní organizace pro migraci zahynulo od roku 1993 na moři minimálně 20 000 osob, což opět upozorňuje na potřebu učinit vše, co je možné, k záchraně ohrožených lidských životů, a na nutnost toho, aby členské státy plnily své mezinárodní povinnosti, pokud jde o záchranu životů na moři;
- C. vzhledem k tomu, že na úrovni EU stále není jasně rozdělena odpovědnost mezi jednotlivými subjekty, které se podílejí na poskytování pomoci plavidlům v nouzi, ani jasně definována odpovědnost za koordinaci pátracích a záchranných operací;
- D. vzhledem k tomu, že převaděči a obchodníci s lidmi mají z nelegální migrace prospěch a oběti jsou nuceny, nalákány nebo podvedeny zločineckými sítěmi, aby se vydaly na cestu do Evropy; vzhledem k tomu že tyto záležitosti představují vážné ohrožení životů migrantů a problém pro EU;
- E. vzhledem k tomu, že zásada solidarity a spravedlivého rozdělení odpovědnosti je stanovena v článku 80 Smlouvy o fungování EU;
- F. vzhledem k tomu, že cílem nového revidovaného společného evropského azylového systému (CEAS) je stanovit jasnější pravidla a zajistit spravedlivou a odpovídající ochranu osob, které potřebují mezinárodní ochranu;
- G. vzhledem k tomu, že právní předpisy EU již v současnosti poskytují určité nástroje, např. vízový kodex a Schengenský hraniční kodex, které umožňují udělit uprchlíkům vízum z humanitárních důvodů;

¹ P7_TA(2013)0416.

² Úř. věst. C 296 E, 2.10.2012, s. 114.

- H. vzhledem k tomu, že členské státy by měly být vybízeny k tomu, aby využívaly finanční prostředky, jež budou k dispozici v rámci Azylového a migračního fondu, a prostředky, které jsou k dispozici v rámci přípravné akce umožňující přesídlení uprchlíků při mimořádných situacích, která pokrývá mimo jiné následující opatření: podpora osob, jejichž status uprchlíka byl již uznán Úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR); podpora krizové reakce v případě skupin uprchlíků uznaných za prioritní, kteří čelí ozbrojenému útoku a nacházejí se v situaci extrémní zranitelnosti a ohrožení života; v případě potřeby poskytnutí UNHCR a svým styčným organizacím v členských státech i na úrovni EU zvláštní finanční podpory během krizí;
1. zastává názor, že události na Lampeduse by měly být pro EU mezníkem a že další tragédii lze zabránit jedině přijetím koordinované strategie, která bude založena na solidaritě a zodpovědnosti a bude financována ze společných nástrojů;
 2. vyjadřuje znepokojení nad tím, že vzrůstající počet osob riskuje své životy tím, že podstupuje nebezpečnou cestu na lodi přes Středozemní moře do EU; vyzývá členské státy k přijetí opatření, která by umožnila bezpečný přístup k azylovému systému Unie, aniž by se tito lidé museli obracet na převaděče nebo zločinecké sítě a vystavovat své životy nebezpečí;
 3. vyzývá členské státy, aby prověřily a podpořily veškeré stávající právní předpisy a postupy EU, které umožňují bezpečný vstup do EU; konstatuje, že je nutné upřednostnit legální vstup do EU oproti nebezpečnému nelegálnímu vstupu, který by mohl přinést riziko obchodování s lidmi;
 4. vyzývá Komisi a členské státy, aby vzaly v úvahu nástroje, jež jsou k dispozici v rámci vízové politiky EU v dané oblasti, a usnadnily tak právní cestu v případě migrace do EU, a tím napomohly omezit podněty k nelegálnímu přistěhovalectví do EU;
 5. vyzývá EU a její členské státy, aby sledovaly smíšené migrační toky prostřednictvím uplatňování dostupných evropských a vnitrostátních nástrojů a aby zachovaly dobrou koordinaci a komunikaci, např. prostřednictvím sdílení a analýzy relevantních informací;
 6. vyzývá Unii, Evropskou agenturu pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Frontex) a členské státy k zajištění toho, aby pomoc migrantům v nouzi a záchranné operace na moři patřily ke klíčovým prioritám při provádění nedávno přijatého nařízení EUROSUR;
 7. vyzývá EU, aby zvýšila svou spolupráci se třetími zeměmi, především v souvislosti se svou politikou sousedství, mj. tím, že třetí země pobídne k plnění jejich povinností dle mezinárodního práva a zároveň je podpoří, a to i pokud jde o záchranné operace na moři, ochranu uprchlíků a dodržování základních práv;
 8. zdůrazňuje, že při přijímání uprchlíků a migrantů je zapotřebí soudržnějšího přístupu a větší solidarity s členskými státy, které čelí obzvláštnímu tlaku; vyzývá členské státy, aby zajistily řádné provádění veškerých ustanovení různých nástrojů systému CEAS;
 9. zdůrazňuje zejména nutnost sdílení finanční odpovědnosti v oblasti azylové politiky a doporučuje, aby byl na základě objektivních kritérií vytvořen řádně financovaný

mechanismus, který zmírní zátěž členských států, jež přijímají vyšší počty žadatelů o azyl a osob pod mezinárodní ochranou, ať už v absolutních číslech nebo ve srovnání s ostatními státy;

10. připomíná, že solidarita EU by měla být nerozlučně spjata se zodpovědností; připomíná členským státům, že jsou právně zavázány k tomu, aby poskytly pomoc migrantům na moři; vyzývá členské státy, které nedodržují své mezinárodní povinnosti, aby přestaly vracet plavidla, která mají na palubě migranty;
11. vyzývá spolutvůrce právních předpisů, především Radu, aby se rychle dohodli na nových pravidlech zajišťování pro operace na moři koordinované agenturou Frontex, aby se docílilo přijetí účinných a koordinovaných záchranných opatření na úrovni EU a aby se zajistilo provádění operací v plném souladu s příslušnými mezinárodními právními předpisy a normami v oblasti lidských práv a práv uprchlíků a s povinnostmi, které ukládá mořské právo;
12. vyzývá Unii a členské státy, aby zrušily nebo přezkoumaly veškeré právní předpisy, které staví osoby pomáhající migrantům na moři mimo zákon; vyzývá Komisi, aby navrhla změnu směrnice Rady 2002/90/ES, která definuje napomáhání k nepovolenému vstupu, přechodu nebo pobytu¹, za účelem vyjasnění toho, že poskytování humanitární pomoci strádajícím migrantům na moři se vítá a že se nejedná o konání, jež by mohlo mít za následek jakýkoli postih;
13. vyzývá Unii a členské státy k zajištění toho, aby velitelé plavidel provádějících pátrací a záchranné operace nebyli obviňováni z napomáhání převodu zachráněných osob nebo aby nemuseli čelit obviněním z trestných činů;
14. vyzývá Unii a její členské státy k zavedení mechanismů profilování a předávání, včetně přístupu ke spravedlivým a efektivním postupům udělování azylu osobám, které potřebují mezinárodní ochranu, na základě předpokladu, že vylodění nutně neznamená výlučnou odpovědnost, co se týče zpracování žádostí a řešení situace ze strany státu, na jehož území se osoby zachráněné na moři vylodí;
15. vyzývá Unii a její členské státy, aby pracovaly na zavedení účinných a předvídatelných mechanismů určujících bezpečná místa pro vylodění zachráněných uprchlíků a migrantů;
16. vyzývá členské státy, aby v souladu s platným mezinárodním a unijním právem dodržovaly zásadu nenavracení; vyzývá členské státy, aby okamžitě upustily od jakéhokoli nestandardního a dlouhého zadržování osob, které je v rozporu s mezinárodním a evropským právem, a zdůrazňuje, že o zadržení migrantů musí vždy rozhodnout příslušný správní orgán, musí být řádně zdůvodněno a musí být dočasné;
17. připomíná členským státům, že osoby, které hledají mezinárodní ochranu, by měly být nasměrovány k příslušným vnitrostátním azylovým úřadům a měly by mít přístup ke spravedlivým a účinným postupům pro udělení azylu;

¹ Úř. věst. L 328, 5.12.2002, s. 17.

18. vyzývá členské státy, aby uvážily případné uplatnění čl. 3 odst. 2 nařízení 604/2013¹ s cílem převzít odpovědnost za žádosti o azyl podané osobami, které čelí riziku nemožnosti získat přístup ke svým právům v kterémkoli členském státě, jenž není schopen dostát svým závazkům; potvrzuje, že obdobným způsobem by členské státy měly uvážit použití článku 15 výše uvedeného nařízení pro účely sloučení mnohočlenných rodin;
19. nabádá členské státy, aby reagovaly na akutní potřeby prostřednictvím přesídlování doplňujícího stávající vnitrostátní kvóty a přijímání uprchlíků z humanitárních důvodů; vybízí členské státy, aby využívaly prostředků, které jsou dosud k dispozici v rámci přípravné akce /pilotního projektu pro přesídlování;
20. žádá zvýšení rozpočtu Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu (EASO) i agentury Frontex; připomíná, že řádné financování těchto nástrojů má zásadní význam pro vypracování koordinované strategie;
21. vyzývá Frontex a členské státy k tomu, aby všechny příslušníky pohraniční stáže a další pracovníky členských států, kteří jsou součástí evropského systému jednotek pohraniční stáže, vyškolily společně se zaměstnanci agentury Frontex v relevantním unijním a mezinárodním právu, včetně základních práv, přístupu k mezinárodní ochraně a v pokynech pro určování osob hledajících ochranu a jejich nasměrování na vhodná zařízení podle článku 5 revidovaného nařízení o agentuře Frontex;
22. vítá záměr Komise zřídit pracovní skupinu pro řešení migračních toků ve Středomoří; trvá na tom, že to lze pokládat pouze za první krok na cestě k ambicióznějšímu přístupu;
23. obecně žádá celostnější přístup, který je třeba zaujmout v souvislosti s politikou EU v oblasti azylu, legální migrace, zaměstnanosti, nelegální migrace, udělování víz, vnějších hranic, zahraničních věcí a rozvoje, aby tak byl zajištěn komplexní přístup k související migrační problematice;
24. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi a vládám a parlamentům členských států.

¹ Úř. věst. L 180, 29. 6. 2013, s. 31.